Den 27. februar 2012 blev i sag nr. 80.265:

xxx xx xxxxxxxxx xxxxxx
xxxxxxxxx xx xxxxxx
xxxx xxxxxxxxx

mod

Lærerstandens
Brandforsikring G/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstagerne har retshjælpsforsikring i Lærerstandens Brandforsikring G/S. De klager ved deres advokat over selskabets afvisning af at yde retshjælpsdækning til en mangelsag mod en entreprenør.

Det fremgår af sagen, at klagerne i 2005 indgik en entreprisekontrakt med en entreprenør om opførelse af et enfamilieshus på deres grund. I juni 2006 blev der afholdt afleveringsforretning, ved hvilken der blev konstateret en række mangler ved bygningen.

Der blev af et rådgivningsfirma efterfølgende udarbejdet en rapport om manglerne, hvoraf entreprenøren anerkendte størstedelen. Da entreprenøren ikke foretog udbedring af manglerne, anmodede klagerne selskabet om retshjælpsdækning til sagsanlæg mod entreprenøren, hvilket selskabet accepterede. Klagerne anlagde herefter den 27/11 2007 sag ved byretten for et beløb på 40.000 kr. med forbehold for påstandsforhøjelse. Byretten afsagde den 18/2 2008 udeblivelsesdom over entreprenøren.

Da manglerne efter klagernes opfattelse senere viste sig at udgøre et langt større omfang, anmodede klagerne den 5/3 2008 selskabet om retshjælpsdækning til anlæggelse af ny retssag mod entreprenøren med afholdelse af syn og skøn. Selskabet gav den 11/3 2008 tilsagn herom, men betingede tilsagnet af, at byretten ikke fandt, at den tidli-

gere afsagte udeblivelsesdom havde litispendensvirkning. I så fald ville tilsagnet ikke omfatte fortsættelse af sagen.

Klagerne anlagde derefter ny sag mod entreprenøren den 7/7 2009. Byretten frifandt den 9/7 2010 entreprenøren med følgende begrundelse:

> "Den 18. februar 2006 blev der afsagt en endelig og bindende udeblivelsesdom. En ny selvstændig prøvelse, af de spørgsmål der blev afgjort ved udeblivelsesdommen, er således udelukket. Nærværende sag er i dens grundlag og faktiske indhold identisk med den ved udeblivelsesdommen afgjorte sag. Endvidere må det efter oplysningerne i sagen lægges til grund, at et eventuelt større krav end angivet i den første stævning på tidspunktet for stævningens indgivelse var forfaldent og kunne være gjort op. Da sagsøgerne, ikke blot for at spare retsafgift og andre sagsomkostninger, kan nøjes med at påstå dom for en vilkårlig mindre del af deres krav, og senere gøre resten gældende, og da det i påstanden generelt formulerede forbehold under de anførte omstændigheder, ikke kan føre til et andet resultat, tages sagsøgtes påstand om afvisning til følge.
>
> I sagsomkostninger skal sagsøgerne betale 12.000 kr. til sagsøgte. Beløbet dækker sagsøgtes udgifter til advokatbistand. Retten har herved lagt vægt på sagens omfang og resultat."

Klagerne anmodede herefter selskabet om dækning af omkostningerne ved den anden retssag, hvilket selskabet afviste med henvisning til forbeholdet i deres tilsagn af marts 2008. Selskabet indvilgede dog i at dække klagernes udgifter til den første retssag med yderligere 6.000 kr.

Sagen er efterfølgende indbragt for nævnet, og klagernes advokat har i brev af 21/3 2011 til nævnet bl.a. anført:

> "Sagen startede i 2007, og omhandlede omfattende mangler ved et nyopført enfamiliehus, hvor … ApS var hovedentreprenør.
>
> Ved brev af 31. oktober 2007 (bilag …) meddelte Advokatfirmaet … på vegne indklagede retshjælpsdækning til sagsanlæg imod … ApS.
>
> Jeg vedlægger som bilag … kopi af oprindelig stævning.
>
> Som det fremgår af stævningen, var der nedlagt en foreløbig påstand, som ville blive forhøjet i det omfang afholdelse af syn og skøn gav anledning hertil. Ligeledes blev forbeholdt at afholde syn og skøn, idet udarbejdelse af skønstema afventede sagsøgtes stillingtagen til, om man kunne anerkende manglerne eller ej (da parterne ved anerkendelse jo eventuelt kunne slippe for at afholde syn og skøn).
>
> Da sagsøgte imidlertid ikke afgav svarskrift, afsagde retten den 18. februar 2008 (bilag …) *udeblivelsesdom.*

Ved brev af 4. marts 2008 (bilag …) skrev jeg til … ApS og meddelte, at jeg alene anså den afsagte udeblivelsesdom som deldom for så vidt angik mine klienters mangelskrav, og at jeg nu ville indlede en isoleret bevisoptagelse i form af skøn, der siden skulle danne grundlag for en ny retssag mod sagsøgte angående de tidligere påberåbte mangler.

Ved brev af 8. april 2008 hørte jeg fra … ApS' advokat, (hvilket var første henvendelse, hvor sagsøgte var advokatrepræsenteret), der gjorde gældende, at der med udeblivelsesdom endeligt var gjort op med mine klienters mangler, hvorefter jeg ikke efter advokatens mening kunne gennemføre yderligere krav.

Ved brev af 5. marts 2008 (bilag …) skrev jeg til Advokatfirmaet … og satte dem ind i problemstillingen, samtidig med at jeg anmodede om retshjælpsdækning til den varslede isolerede bevisoptagelse.

Ved brev af 11. marts 2008 (bilag …) meddelte Advokatfirmaet …, at

'uanset at der efter min opfattelse burde have været taget forbehold for en forhøjelse af påstanden i forbindelse med den oprindelige sag, vil selskabet efter omstændighederne være indstillet på at bevilge (fortsat) retshjælp til genanlæggelse af et søgsmål med afholdelse af syn og skøn.

Dette er selvfølgelig under forudsætning af, at retten ikke angiver, at udeblivelsesdommen har litispendens virkning. For dette tilfælde vil retshjælpstilsagnet ikke omfatte fortsættelse af sagen (min fremhævelse).

Jeg fremhæver endvidere, af hensigt til at der øjensynligt ikke er taget forbehold om forhøjelse af påstanden (eller retten har valgt at injuriere dette), vil selskabet ikke honorere meromkostninger i forbindelse med genanlæggelse af en retssag mod entreprenøren. I den forbindelse fremhæves det, at det umiddelbart synes at være formålsløst at gennemføre isoleret bevisoptagelse, henset til at modparten ikke har svaret i forbindelse med stævningens forkyndelse. Modparten kan derfor næppe heller forventes at møde op i forbindelse med en isoleret bevisoptagelse, og spørgsmålet er, om det ikke kan anses for mest hensigtsmæssigt, at der i stedet udtages en fornyet stævning med et skønsmæssigt fastsat beløb på 100.000 kr., men samtidig angives at der forlanges afholdt syn og skøn.

Igen bemærker jeg, at meromkostninger ved 'gentagelse' af procedure ikke vil blive dækket under retshjælpsforsikringen.'

Da jeg fortsat mente, at begæring om isoleret bevisoptagelse var det relevante retsskridt, indgav jeg begæring herom til retten, jfr. brev af 2. juli 2008 (bilag …). Efter en længere skriftveksling med … ApS' advokat, afsagde retten i … den 22. januar 2009 kendelse (bilag …) om, at begæring om isoleret bevisoptagelse skulle tages til følge.

… ApS' advokat kærede denne kendelse til landsretten, der ved kendelse af 15. april 2009 (bilag …) traf afgørelse om, at begæring om isoleret bevisoptagelse ikke skulle tages til følge.

Begrundelsen herfor var at

'syns- og skønstemaet angår for langt størstedelen af de 33 spørgsmåls vedkommende de samme mangler, som blev påberåbt i den oprindelige stævning. De resterende spørgsmål, bortset fra nogle få, der ikke ses påberåbt tidligere, relaterer sig i øvrigt til samme område af byggeriet, hvor andre mangler er konstateret. Da spørgsmålet om udeblivelsesdommens

retskraft og udstykning af de indkæredes krav under de foreliggende omstændigheder skal afgøres under en retssag, er det ikke hensigtsmæssigt at tillade, at der optages bevis og syn og skøn uden for retssag efter retsplejelovens § 343'.

Ved brev af 4. maj 2009 (bilag …) - fejlagtig angivet som 4. maj 2008 - skrev jeg igen til Advokatfirmaet … og satte dem ind i sagen, samtidig med at jeg anmodede om (fortsat) retshjælpsdækning til udtagelse af egentlig stævning mod … ApS.

Ved brev af 8. juni 2009 (bilag …) meddelte Advokatfirmaet …, at man ikke ville dække omkostninger forbundet med forsøget på at opnå isoleret bevisoptagelse, da man tidligere havde anført, at dette ikke var den rette fremgangsmåde, og at man derfor ikke ville dække omkostningerne forbundet hermed. Derudover henvises der til, at der fortsat kunne gives tilsagn til udtagelse af stævning til retssag, idet man i det hele henviste til indholdet af selskabets brev af 11. marts 2008.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at jeg i overensstemmelse hermed hverken har opkrævet omkostninger forbundet med den isolerede bevisoptagelse hos forsikringsselskabet eller mine klienter.

På baggrund af retshjælpsforsikringens tilsagn om fortsat retshjælpsdækning indgav jeg 1. juli 2009 (bilag …) - og i overensstemmelse med forsikringsselskabets anvisninger - fornyet stævning mod … ApS.

Efter en længere skriftveksling blev sagen hovedforhandlet og den 9. juli 2010 afsagte retten i … dom (bilag …), der desværre ikke gav mine klienter medhold.

Ved brev af 12. juli 2010 (bilag …) anmodede jeg Advokatfirmaet … om at indbetale de sagsomkostninger, mine klienter var blevet idømt - 12.000 kr. - med fradrag af selvrisiko, hvilket selskabet gjorde.

Ved brev af 15. juli 2010 (bilag …) skrev jeg igen til Advokatfirmaet …. om min redegørelse for sagens forløb samt salærredegørelse og -nota.

Ved mail af 16. juli 2010 (bilag …) meddelte advokat …, at selskabet ikke kunne tilbyde at dække omkostningerne ved den nye sag, da man i brev af 11. marts 2008 havde betinget sig, at det var en forudsætning for retshjælpstilsagnet, at retten under den nye sag ikke angav, at den tidligere udeblivelsesdom havde litispendens virkning. Da den nye dom blev afgjort på netop dette punkt, mente advokat … derfor, at jeg ikke skulle have dækning til den nye sag. Derimod ville man dække omkostningerne for den gamle sag med yderligere 6.000 kr. + moms.

20. august 2010 drøftede jeg telefonisk sagen med advokat …, der fastholdt sin afvisning. Derfor skrev jeg 25. august 2010 (bilag …) til advokat … og redegjorde for, hvorfor jeg mente, at selskabet havde pligt til at yde dækning.

… oplyste efterfølgende, at man ville tage sagen op på et 'fælles møde' retshjælpsforsikringsselskaberne imellem og vende tilbage over for mig.

Da jeg ikke hørte noget fra …, rykkede jeg pr. mail den 4. februar 2011, hvorefter … svarede pr. mail 4. februar 2011 (bilag …), at det forsikringsselskab, han repræsenterer (Lærerstandens Brandforsikring G/S) fastholdt deres afvisning af retshjælpsdækningen.

Derfor har det været nødvendigt at indbringe sagen for Ankenævnet for Forsikring.

I forbindelse med klagesagens behandling nedlægger jeg følgende

PÅSTAND:
Indklagede skal yde retshjælpsdækning på sædvanlige vilkår til den retssag, der indledtes ved stævning af 7. juli 2009 (den nye sag).

ANBRINGENDER:
Advokatfirmaet … (og dermed indklagedes) betingede retshjælpstilsagn af 11. marts 2008 er af en sådan karakter, at retshjælpsdækningen bindes op på sagens udfald og ikke sagens tilrettelæggelse.

Indklagede har i henhold til retshjælpsbetingelserne ret og pligt til at udtale sig om sagens rimelighed og kan derved nægte at give retshjælpstilsagn til gennemførelse af visse retsskridt eller til nedlæggelse af visse påstande.

Det er imidlertid ikke det indklagede har gjort; tværtimod har indklagede *betinget sit dækningstilsagn af sagens udfald,* hvilket ikke er i overensstemmelse med retshjælpsbetingelserne.

Et af formålene med selskabernes ret og pligt til at udtale sig om sagens rimelighed (og i den forbindelse afslå dækning) er netop, at forsikringstageren har mulighed for at overskue procesrisikoen og tage stilling til, hvorvidt og i hvilket omfang sagen skal føres eller ej, f.eks. når selskaberne afslå dækning.

Ved at betinge retshjælpstilsagnet af sagens udfald, fratager indklagede forsikringstageren (og dennes advokat) denne mulighed for at overskue procesrisikoen.

Hertil kommer, at indklagede forud for sagens anlæg hverken kunne vide, at sagsøgte ville nedlægge påstand om afvisning, eller at sagens parter (og navnlig dommeren) var enige i, at spørgsmålet om litispendens virkning skulle udskilles til delafgørelse.

Under alle omstændigheder er det i sagens natur ikke muligt at vide, *om* sagsøgte ville få medhold i sit anbringende herom, *før* dommeren rent faktisk traf afgørelse herom.

For at nå dertil forudsætter det en sag forberedelse og en delhovedforhandling, det vil sige på det tidspunkt, hvor dommerens afgørelse foreligger, er arbejdet allerede udført.

Med andre ord har indklagede baseret sit dækningstilsagn på sagens udfald, hvilket efter min opfattelse ikke er lovligt eller muligt i henhold til gældende forsikringsbetingelser eller ankenævnspraksis.

Da indklagede ved såvel brev af 11. marts 2008 og 8. juni 2009 meddeler tilsagn til udtagelse af stævning i den nye sag, og selskabet på dette tidspunkt er fuldt og helt bekendt med denne sags problemstillinger, har selskabet implicit såvel som eksplicit givet udtryk for, at sagen kan anlægges og gennemføres frem til og med hovedforhandling.

Af disse årsager skal der derfor gives klager medhold i sin påstand."

Selskabets advokat har i brev af 12/4 2011 til nævnet heroverfor bl.a. anført:

"**Sagsfremstilling:**
Som også angivet i klagen, meddelte selskabet i 2007 retshjælpsdækning til en mangelsag mod firmaet ... ApS vedrørende mangler ved et byggeri af en helårsbolig.

Klagers advokat udtog stævning for et beløb på kr. 40.000 med forbehold for forhøjelse af påstanden. Sagen blev imidlertid afsluttet ved byrettens afsigelse af udeblivelsesdom, da ... ApS ikke afgav svarskrift. Klagers advokat forsøgte uden held at få byretten til at genoptage sagen under henvisning til forbeholdet for påstandsforhøjelse.

Klagers advokat ansøgte herefter om retshjælp til anlæggelse af en ny sag mod ... ApS. Ved brev af 11. marts 2008 - klagers bilag … og citeret udtrykkeligt i klagen til Ankenævnet - meddelte selskabet retshjælp til et nyt søgsmål. I brevet blev det imidlertid udtrykkeligt angivet, at hvis retten under den nye retssag frifandt entreprenøren med henvisning til litispendens virkning af udeblivelsesdommen, ville retshjælpstilsagnet ikke omfatte fortsættelsen af sagen.

Det blev herudover udtrykkeligt angivet, at selskabet anså en isoleret bevisoptagelse for at være formålsløs, men at der - ved det angivne forbehold - kunne bevilges retshjælp til et nyt sagsanlæg, dog ikke meromkostninger i forbindelse med sagsanlægget.

Uanset retshjælpstilsagnet således blev givet til udtagelse af stævning og ikke isoleret bevisoptagelse, begærede klager isoleret bevisoptagelse ved brev af 2. juli 2008, bilag ... Dette blev tilladt ved kendelse af Retten i ... den 22. januar 2009, bilag 8, men afvist af Vestre Landsret ved kendelse af 15. april 2009, bilag …

Kendelsen blev fremsendt til selskabet ved brev af 4. maj 2009, sagens bilag …, hvorefter selskabet ved brev af 8. juni 2009 udtrykte undren over, at der var forsøgt iværksat isoleret bevisoptagelse, når retshjælpstilsagnet var meddelt til udtagelse af stævning, jf. bilag 11. Selskabet bekræftede dog det tidligere meddelte tilsagn af 11. marts 2008. Det blev samtidig præciseret, at omkostninger til forsøget på at opnå isoleret bevisoptagelse ikke kunne godkendes af selskabet uanset hvad.

Klagers advokat udtog herefter igen stævning, men ved dom af 9. juli 2010 frifandt Retten i ... entreprenøren, bilag ... Dommen er alene begrundet i, at den oprindelige udeblivelsesdom af 18. februar 2006 havde litispendens virkning i forholdet mellem parterne.

Som følge heraf henviste selskabet til, at retshjælpstilsagnet af 11. marts 2008 netop var betinget af, at retten ikke nåede frem til, at den oprindelige dom havde litispendens virkning mellem parterne. Selskabet betalte derfor alene erstatning i overensstemmelse med retshjælpstilsagnet til den oprindelige sag (hvor udeblivelsesdom blev afsagt).

Der har herefter været yderligere korrespondance mellem parterne, men selskabet har fastholdt sit standpunkt.

Selskabets vurdering:
I forbindelse med indgivelse af klagen til Ankenævnet, har en fornyet gennemgang ikke givet selskabet anledning til en revurdering af de trufne afgørelser. Selskabet fastholder således fortsat, at klager ikke har krav på retshjælp for omkostningerne til det fornyede sagsanlæg.

Klager var ved meddelelsen af retshjælpstilsagnet den 11. marts 2008 fuldt ud bekendt med den betingelse, der blev opstillet for tilsagnet, og at de forhold, der skulle være omfattet af den nye sag mod entreprenøren, jf. korrespondancen med klagers advokat herom, skulle

vedrøre nye/yderligere forhold, der ikke kunne anses for omfattet af den oprindelige sag. I modsat fald ville det være helt åbenbart, at der var overhængende risiko for, at retten ville afsige en dom med henvisning til den oprindelige udeblivelsesdoms litispendens virkning. Det følger så meget desto mere af indholdet af Vestre Landsrets kendelse af 15. april 2009, jf. klagers bilag …

Det betingede tilsagn er afgivet i fuld overensstemmelse med retshjælpsbetingelsernes § 2, stk. 3, hvorefter retshjælpsselskabet har såvel ret som pligt til at udtrykke tvivl om sagens rimelighed på det foreliggende grundlag.

Klager og klagers advokat har således været fuldt ud bekendt med den mulige risiko for, at klager/klagers advokat selv måtte bære risikoen for at skulle afholde omkostningerne til det fornyede sagsanlæg.

Det er i den forbindelse principielt korrekt, at selskabet herved ved brev af 18. marts 2008 har betinget retshjælpstilsagnet af sagens udfald, men denne betingelse baserer sig alt andet lige på klagers advokats oplysninger.

Endvidere er retshjælpsselskabet ikke stillet anderledes, end tilfældet ville have været, hvis sagen ikke var omfattet af retshjælpsforsikring, da det må anses for tvivlsomt, om klagers advokat kunne have opkrævet omkostningerne for det nye sagsanlæg, med mindre det blev godtgjort, at der forelå en klar aftale om begrænsning af stævningspåstanden i den oprindelige sag til kr. 40.000,00.

Det er således i fuld overensstemmelse med retshjælpsbetingelsernes § 2, stk. 3, når selskabet angiver, at der meddeles retshjælpstilsagn til et sagsanlæg, som må antages ikke at omfatte de forhold, der var omfattet af klagers oprindelige søgsmål mod entreprenøren. Dette måtte så meget desto mere gælde henset til landsrettens kendelse, jf. bilag …

Sammenfattende fastholder selskabet som følge heraf afvisningen af at meddele retshjælpsdækning til betaling af sagsomkostninger og klagers advokats salær i forbindelse med sagen afgjort ved Retten i ...s dom af 9. juli 2010, bilag …."

Klagernes advokat har i brev af 15/4 2011 til nævnet heroverfor bl.a. bemærket:

"Jeg er enig med indklagede i, at jeg - efter at den første udeblivelsesdom forelå - valgte at fortsætte sagen gennem foretagelse af isoleret bevisoptagelse frem for et nyt sagsanlæg. Jeg er også enig med selskabet i, at der ikke var retshjælpsdækning til dette retsskridt.

Det er dog helt og aldeles irrelevant for sagen, i og med at jeg hverken har opkrævet klager eller indklagede salær i den forbindelse. Det vil sige, enhver omkostning forbundet med dette retsskridt har jeg taget 'på min egen kappe'.

Sagen skal derfor koncentreres om indklagedes tilsagn om retshjælpsdækning til 'sag 2'.

Jeg har i den forbindelse noteret mig, at indklagede er enig i, at retshjælpstilsagnet af 18. marts var betinget af sagens udfald.

Derudover forstår jeg ikke indklagedes udsagn om, *at 'denne betingelse baserer sig alt andet lige på klagers advokats oplysninger'.*

Som det fremgår af de fremlagte bilag, har indklagede været fuldt og helt orienteret om den valgte fremgangsmåde. Herunder har selskabet modtaget kopi af alle relevante bilag, rettens resultater og underretninger om påtænkte retsskridt m.v.

Det er heller ikke korrekt, når indklagede anfører, at de forhold, der skulle være omfattet af den nye retssag mod entreprenøren, *'skulle vedrøre nye/yderligere forhold, der ikke kunne anses for at være omfattet af den oprindelige sag'.*

Det er ikke meddelt klager, i hvert fald ikke på en måde eller med en tydelighed, der kan gøre, at klager skulle være bekendt med denne betingelse.

I øvrigt betyder *litispendens* som bekendt, at der ikke kan anlægges en ny retssag, mens der verserer en sag om samme retsforhold.

Denne sag har imidlertid navnlig vedrørt *retskraft,* det vil sige hvorvidt og i hvilket omfang en tidligere dom materielt har gjort op med parternes retsforhold.

Det er netop denne situation, som klager ville have prøvet under sag 2, hvilket også i al sin tydelighed er meddelt indklagede forud for dennes retshjælpstilsagn.

Derfor fastholder klager, at indklagede har meddelt tilsagn om retshjælpsdækning, hvilket indklagede er bundet af, og at retshjælpsdækningstilsagnet er betinget af sagens udfald (som parterne er enige om), hvilket er i strid med såvel retshjælpsbetingelserne og den foreliggende nævnspraksis."

Til dette har selskabets advokat i fax af 3/5 2011 til nævnet heroverfor bl.a. bemærket:

"Med henvisning til klagers indlæg af 15. april 2011 kan jeg oplyse, at indlægget ikke giver selskabet anledning til yderligere bemærkninger i sagen udover, at det ikke har stået klart for selskabet, at retssag nr. 2 skulle vedrøre spørgsmålet om den tidligere dom materielt havde gjort op med parternes forhold.

Det har hele tiden været selskabets opfattelse, at der blev søgt om retshjælp til (og bevilget retshjælp til) en sag vedrørende spørgsmålet om yderligere mangler ved ejendommen, udover de mangler, som klager opnåede dom for ved sag nr. 1.

Klagers advokat modtager samtidig denne telefax, og sagen kan herefter for selskabets vedkommende afgøres.

Af forsikringsbetingelserne fremgår det bl.a.:

"**§ 2. Hvilke tvister er dækket af retshjælpsforsikringen?**

…

3. Selskabet skal - på det foreliggende grundlag - afgive udtalelse om, hvorvidt tvisten er dækket af forsikringen eller ikke. Selskabet har både ret og pligt til at give udtryk for tvivl om sagens rimelighed. Dækningstilsagn er begrænset til omkostninger, der står i et rimeligt forhold til sagens genstand."

Nævnet udtaler:
Nævnet bemærker, at selskabets tilsagn om retshjælpsdækning til sagen anlagt den 7/7 2009 var betinget af, at byretten ikke fandt, at den af den 18. februar 2008 af samme ret afsagte udeblivelsesdom havde litispendensvirkning.

Byretten fandt ved dom afsagt den 9/7 2010, at en selvstændig prøvelse af de spørgsmål, der blev afgjort ved udeblivelsesdommen var udelukket. Det var dermed rettens opfattelse, at udeblivelsesdommen havde litispendensvirkning, og selskabet er i henhold til forbeholdet i deres tilsagn ikke forpligtet til at dække klagernes sagsomkostninger i forbindelse med den pågældende retssag. Det bemærkes, at nævnet finder, at selskabets forbehold ikke er i strid med § 2, punkt 3, i forsikringsbetingelserne.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagerne får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand